

František Kratochvíl (1907–2007)

Narodil se v rodině hajného v Rozstání a vzhledem k postavení a zajištění rodiny si nemohl sám rozhodnout o své životní cestě. Když přišel čas, objevilo se volné místo stolařského učně a mladý František se přizpůsobil požadavkům rodičů a šel se řemeslu vyučit. Po vyučení začal pracovat v Blansku. Časem pocítil potřebu dalšího vzdělávání a absolvoval večerní kreslířský kurz pro truhláře, vč. nauky o konstrukci, projekčního rýsování a historického vývinu nábytku. Rovněž náročné večerní studium jej připravilo na pozdější maturitní zkoušku. V roce 1933 se oženil a o málo později získal místo jako lesní manipulants u Vojenských podniků na vyškovské střelnici. Zažil dvě světové války, té druhé se již účastnil v rámci mobilizace a pak aktivně jako člen domácího odboje. Od roku 1939 řídil pětičlennou záškodnickou skupinu. V roce 1942 jeho domek Němci zkonfiskovali. Na avízo o možném zatčení utekl do Tišnova, před nasazením do Říše jej zachránil nástup na práci do vagonky v Královopolských strojárnách. V záškodnické činnosti pokračoval a po roce 1944 se jako spojka účastnil přímých bojových akcí při vyklizování kraje od zbytků německých jednotek. Po osvobození se stal radiotelegrafistou u Radiotechnického ústavu v Brně.

V poválečné době se začal opět vzdělávat a vlastní pílí se vypracoval na místo dopravního inspektora I. stupně. Do Modřic se přistěhoval v roce 1946. Stal se tu členem Revolučního národního výboru a aktivně pracoval v Komisi pro výstavbu. Po roce 1948 se mu změnil život. V roce 1957 se dopouští urážky hlavy státu, je udán a zbaven funkce ředitele Dopravního úřadu spojů, je propuštěn a bez práce. Nastoupil do Jihomoravské Fruty jako obyčejný dělník. V Modřicích se usadil natrvalo a stal se aktivním zahrádkářem. Vysadil řadu nových stromků, pěstoval mandloně a vinnou révu, stal se náruživým včelařem. V roce 1988 mu byla udělena čestná medaile SPB (Svaz protifašistických bojovníků) a v roce 2000 pamětní medaile za účast v boji za národní obrození. O pět let později k ocenění přibyla ještě medaile s pamětním odznakem a stužkou k 60. výročí ukončení druhé světové války. Na zářijovém zasedání Zastupitelstva města Modřice v roce 2006 mu bylo uděleno Čestné občanství města Modřice. Zemřel v roce 2007 krátce před svými 101. narozeninami.